

[Jørgen Junior]

presses ud af den socialdemokratiske regering.

Når det nu viser sig, at disse åbenbart medfører nedreguleringer i boligsikringen, der endog i nogle tilfælde kan give et negativt resultat, må det være på sin plads i det mindste at få at vide, hvor mange pensionister der således snydes.

Det må også være på sin plads endnu en gang at protestere over socialdemokratiets manglende evne til at tage sig af vore ældre medborgere.

Jeg henviser i øvrigt til flere læserbreve i Ekstra Bladet i den senere tid, bl. a. 3. januar 1978.

Besvarelse (17/1 78):

Socialministeren (Eva Gredal):

Der er ca. 165.000 pensionisthusstande, der modtager boligsikring. Heraf ca. 30.000, der bor i pensionistboliger. For disse 30.000 gælder det – bortset fra visse overgangstilfælde – at de højst mister 15 pct. af deres indtægtsfremgang ved nedgang af boligsikringsydelsen som følge af indkomstfremgang.

For de øvrige 125.000 pensionisthusstande gælder som hovedregel, at de for hver 1.000 kr.s indtægtsfremgang vil miste 1 pct. af lejen i boligsikring. Dvs. hvis lejen er 10.000 kr., mister de 100 kr. i boligsikring for hver 1.000 kr.s indtægtsfremgang eller 10 pct. af deres indtægtsfremgang.

Hvor grænsebeløbet er afgørende for, hvor stor en boligsikring der skal ydes, vil pensionister ved indtægtsændringer mellem 22.000 og 42.000 kr. miste ca. 15 pct. af indtægtsfremgangen.

For de fleste pensionister, der får boligsikring, gælder det således, at det kun er en relativt lille del af indtægtsfremgangen, der skal bruges til dækning af stigningen i pensionistens egen leje.

Boligsikringen omregnes hver 1. januar under hensyntagen til de ændringer i beregningsgrundlaget, der er sket siden den foregående beregning, herunder husstandens samlede indkomst, huslejens størrelse og antallet af husstandsmedlemmer. Det indkomstgrundlag, der anvendes ved omregningen, er normalt summen af husstandsmedlemmernes endeligt ansatte skattepligtige indkomster for det senest slutlignede indkomstår opreguleret på samme måde, som anvendes af skatte-

myndighederne ved forskudsregistreringen. Ved omregningen pr. 1. januar 1978 anvendes således indkomsterne for 1976 opreguleret med 20 pct. Såfremt den faktiske indkomst afviger væsentligt fra den opregulerede indkomst, lægges den faktiske indkomst til grund ved beregningen af boligsikringen.

Boligsikringen reguleres som nævnt 1 gang om året, nemlig pr. 1. januar, medens pensionen reguleres pr. 1. april og pr. 1. oktober.

Pensionisten oplever sit fald i boligsikring pr. 1. januar som forårsaget af den stigning, han fik pr. 1. oktober, og pensionisten føler derfor, at indtægtsfremgangen beskæres mere af nedgangen i boligsikring, end hvad der rent faktisk er tilfældet.

Regeringens planer om en pensionsreform fra 1. januar 1979 omfatter også en boligydelse til pensionister, der erstatter boligsikringen. Forslaget om boligydelsen vil på flere måder bidrage til at lette de omhandlede problemer og gøre det samlede pensionssystem mere overskueligt for pensionisterne. Det samme gælder forslaget om at lade den årlige omregning af pension, skat og boligydelse ske med virkning fra samme dato.

Til *justitsministeren* (6/1 78) af:

Voigt (FP):

»Vil ministeren undersøge, om sikkerhedsforanstaltningerne ved de af politiet foretagne paragraf 77-eftersyn er i orden med hensyn til forsvarlig afmærkning, således at bilister ikke bliver bragt i vanskeligheder med standselængden?«

(Spm. nr. 307).

Begrundelse.

Spørgeren har i den forløbne tid siden julefrokosternes tid modtaget flere henvendelser fra folk, som er bragt i de i spørgsmålet nævnte vanskeligheder. Der er især peget på, at politiet pludselig springer ud på vejen og svinger med en rød lygte af meget lille størrelse, samt at politiet har været temmelig barske i deres optræden, hvis der ikke er blevet standset ret omgående.

Paragraf 77-eftersynene er en glimrende ting, som spørgeren på ingen måde vil antaste, og formålet med disse eftersyn er jo netop at kontrollere, om et køretøj er til fare for færdslen, fordi det ikke overholder de be-